

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 1581-08 מ.י. לשכת תביעות מרחב שפלה - פלילי נ' [REDACTED]

בפני שופט דוד שוהם

בעניין: מ.י. לשכת תביעות מרחב שפלה - פלילי

המאשימה

נגד

הנאשמים

הכרעת דין

ביום 26.12.12 הודעתי כי החלטתי לזכות את הנאשמים מהעבירות המיוחסות להם בכתב האישום. במסגרת הכרעת הדין יינתנו הנימוקים לכך.

כתב האישום

כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום שמייחס להם את העבירות הבאות:
 לנאשם 1 (להלן: "הנאשם") תקיפת שוטר, עבירה לפי סעיף 273 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), הכשלת שוטר בשלושה מקרים, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, העלבת עובד ציבור עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין, התנגדות למעצר עבירה לפי סעיף 47א לפקודת סדר הדין הפלילי, נהיגה בשכרות עבירות לפי סעיף 62(3) ו-39א לפקודת התעבורה [נוסח חדש].
 לנאשם 2 ייחסו העבירות של ניסיון תקיפת שוטר - עבירה לפי סעיף 273 ו-25 לחוק העונשין, איומים עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין והכשלת שוטר עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

על פי האמור בכתב האישום, ביום 17.8.07 בשעה 03.17 או בסמוך לכך, בצומת הקרח ברמלה, הבחין השוטר איציק בן אברהם בנאשם, אשר נהג ברכב מסוג טויוטה, באופן שעורר את חשדו, והורה לו לעצור בצד.

הנאשם לא ציית להוראה והאיץ את מהירות הרכב. נהיגת הנאשם התבצעה כאשר הוא שרוי בנילופין.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 1581-08 מ.י. לשכת תביעות מרחב שפלה - פלילי ג' [REDACTED]

בהמשך לכך, עוכב הנאשם לתחנת המשטרה ברמלה, והתבקש על ידי השוטרים יוסי אוהיון ואיציק בן אברהם, לבצע בדיקת נשיפה כדי לברר אם נהג בשכרות. הנאשם העליב אותם בכך שסירב לערוך את הבדיקה, ובכך שצעק לעברם "אני שם עליכם זין ולא אכפת לי שתיקחו לי את האוטו והרישיון". הנאשם סירב לבקשות השוטרים להיכנס למשרד התנועה, כדי לבצע את הבדיקה. הנאשם תקף את השוטר איציק בן אברהם בכך שדחף אותו לאחור. כאשר תפס איציק בן אברהם את הנאשם בחולצתו והודיע לו על מעצרו, תקף אותו הנאשם והתנגד למעצרו בכך שהשתולל בתנועות גופו, בניסיון להשתחרר מאחיזת השוטר, התיישב ארצה ובעט ברגלי השוטר. בשלב זה הגיע למקום הנאשם 2 שהינו אחיו של הנאשם, והתבקש על ידי השוטר להמתין בחוץ. כאשר אמר הנאשם לנאשם 2 כי הוכה בידי השוטרים, הכשיל הנאשם 2 את איציק בן אברהם במילוי תפקידו, איים עליו, ניסה לתקוף אותו והטיח בו מילות גנאי. גם בשלב זה השתולל הנאשם, הכשיל את השוטר איציק בן אברהם ואיים עליו באמצעות הנפת ידו.

גרסת הנאשמים

לטענת הנאשם, רכש רכב מאדם שהיה מעורב בפלילים. המשטרה נהגה לעצור את הרכב באופן שגרתי ולהתנכל לו, מתוך הנחה שאותו אדם משתמש ברכב. הנאשם התלונן נגד השוטרים שהתנכלו לו במח"ש.

בעקבות כך טמנה לו המשטרה מארב, עיכבה אותו לחקירה, והשוטרים היכו אותו עד שנוקק לטיפול רפואי.

במטרה להצדיק את התנהגותם האלימה, טענו השוטרים כי הנאשם הוא זה שתקף אותם.

כנגד הנאשם הוגשו שלושה אישום בנוגע לעבירות התנועה. הנאשם עמד על טענתו לפיה הגשת כתבי האישום נובעת מהתנכלות כלפיו, וזוכה לבסוף מכל האישומים.

במסגרת עפ"ת 8197-09-10 הוגש ערעור על הכרעת דין מרשיעה של בית המשפט לתעבורה. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור תוך שהוא קובע בפסק הדין שאין באפשרותו לקבל בנסיבות העניין, את עדות השוטר כמהימנה.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 1581-08 מ.י. לשכת תביעות מרחב שפלה - פלילי נ

הנאשם ביקש באמצעות סנגורו, כי בית המשפט יאחד את דיונים בכל האישומים כנגדו, על מנת להוכיח את טענת ההתנכלות, ובקשתו נדחתה.

עדי התביעה

עדותו של איציק בן אברהם

המדובר בשוטר סיור שמטפל גם בעבירות תנועה. במועד האירוע היה עם השוטר אילן רוזנפלד במבצע של אכיפת חוקי תנועה. הם היו ברכב שכור מסוג יונדאי בצומת הקרח. בצומת היה גיפ לבן שהתחיל את הנסיעה ברמזור בחריקת בלמים. השוטרים דדפו אחריו, אולם הנאשם שנהג ברכב הגביר את מהירותו. לאחר 200 מ' בערך הוא עצר את רכבו, והעביר ביקש ממנו את הרישיונות. ליד הנאשם ישבה נוסעת נוספת וגם מאחור היה נוסע נוסף.

העד חש בריח אלכוהול מפיו של הנאשם והודיע לו על עיכוב. כאשר הגיעו לתחנת המשטרה, אמר הנאשם שיש לו כאבי בטן ושלשולים, וביקש לגשת לשירותים. הנאשם הקיא בחדר השירותים. למרות שניתנו לו הוראות לא לשתות מים, כדי לא לשבש את בדיקת האלכוהול, שתה הנאשם מים. הנאשם נשאל אם הוא מוכן לבצע בדיקת ינשוף, והשיב בחיוב. זומנה לתחנת המשטרה ניידת שמותקן בה מכשיר לביצוע הבדיקה. בחדר הסיור של תחנת המשטרה, נערכה לנאשם בדיקת מאפיינים בנוכחות השוטר יוסי אוחיון. כאשר נשאל מדוע יש לו ריח של אלכוהול, השיב שהיה במועדון והתנשק עם זונה ומכד נובע הריח. הנאשם נכשל בבדיקת המאפיינים שנועדה לבחון אפשרות שהוא שיכור. כאשר הגיעה הניידת לתחנת המשטרה, נלקח לשם הנאשם, אולם בשלב זה לא הסכים עוד הנאשם לבצע את הבדיקה.

נאמר לו שיש לקחת אותו למשרד התנועה, שם ייערך לו שימוע. הנאשם סירב להיכנס למשרד התנועה ודחף את העד באמצעות ידיו. בשלב זה ניסה הנאשם להשתחרר מהאחיזה ובעט ברגליו. השוטרים אילן רוזנפלד ויוסי אוחיון הגיעו למקום ועזרו לו לכבול אותו.

הנאשם המשיך בסירובו לבצע את הבדיקה. בשלב זה נלקח הנאשם 2 למשרד התנועה ושאל את העד בצעקות מי הרביץ לנאשם. הנאשם 2 הדים את ידו וניסה לתת מכה לעד אולם אביו תפס אותו. למקום הגיעו יוסי אוחיון, אילן רוזנפלד וניסו לשכנעו.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 1581-08 מ.י. לשכת תביעות מרחב שפלה - פלילי ב' [REDACTED]

הנאשם איים עליו שוב ואמר לו שהוא רוצה לתת לו מכה על הפנים.

העד הכחיש שהיכה את הנאשם. לדבריו, נקט בכוח סביר כדי למנוע את ההשתוללות של הנאשם. הנאשם התבקש לבצע 2 בדיקות, בדיקת דם ובדיקת ינשוף וסירב לשתי הבדיקות.

העד העיד כי הגיעה ניידת של מתנ"א שבה קיים מכשיר ינשוף לתחנת המשטרה.

עדונו של אילן ינקו

אילן ינקו שימש כחוקר במועד האירוע. הוגשו באמצעותו 2 הודעות של הנאשמים, אחת מיום 19.8.07 שעה 11.35 והשניה מאותו מועד בשעה 11.16.

עדונו של מר יוסי אוהיון

יוסי אוהיון שימש כקצין תורן באותו לילה בתחנת המשטרה. על פי עדותו, כאשר הגיעו השוטרים איציק בן אברהם ואילן רוזנפלד יחד עם הנאשם, נכנס הנאשם לתחנת המשטרה בצעקות. גם עד זה מתאר את בדיקת המאפיינים שנערכה לנאשם, ואת דבריו לפיהם נישק זונה ומכך נובע ריח האלכוהול. לאחר שזכרונו של העד רוענן, נזכר בניבול הפה של הנאשם כלפיו, ותיאר כי הנאשם ניסה להתחמק תוך כדי הנבלתו למשרד התנועה. בשלב זה תפס אותו השוטר איציק בן אברהם והודיע לו שהוא עצור. העד העיד כי החל מהכניסה של הנאשם לתחנת המשטרה, הייתה התנהגותו ברוטלית ומלווה בקללות והתיפות לכל אורך הדרך. הנאשם התנגד להיכנס למשרד התנועה ודחף את השוטר איציק בן אברהם. הנאשם התנגד למעצרו.

עדונו של אילן רוזנפלד

לאחר שחקירתו של עד זה החלה, התברר כי הוא מתקשה לשחזר את האירוע. הסניגור הסכים להגשת מזכר שכתב העד סמוך למועד האירוע. על פי המזכר, בשעה 03.45 בעת שהנאשם היה במשרד של הרמ"ח שמע צעקות וראה את הנאשם יוצא מהמשרד ודוחף את השוטר איציק בן אברהם, שניסה לחסום את דרכו וביקש ממנו שוב ושוב לחזור למשרד.

בית משפט השלום ברמלה

ח"פ 1581-08 מ.י. לשכת הביטוח מרחב שפלה - פלילי נ' [REDACTED]

הנאשם פתח בצעקות והניף את ידו לעבר השוטר. מאחר שהנאשם ניסה לברוח, ולא ציית להוראותיו של איציק, של רוזנפלד ושל פקד יוסי אוהיון שהורה לו לחזור למשרד, הוא תפס יחד עם איציק בן אברהם את ידיו של הנאשם והשוטר איציק בן אברהם כבל אותו באזיקים. לאחר מכן הרימו אותו מהרצפה והשיבו אותו על כיסא. מספר דקות אח"כ ביקש הנאשם להגיע לשירותים, שם שטף את פיו ונכנס לעשות את צרכיו.

עדי ההגנה

עדות הנאשם.

לדבריו, הרכב בו נהג היה שייך בעברו לאדם שמוכר למטרה כעבריין שביצע עבירות סמים. הנאשם קנה ממנו את הרכב. על רקע זה בוצעו ברכב חיפושים בהזדמנויות שונות.

הנאשם תיאר כי שתי ניידות חסמו את הדרך. מאחוריו, הגיע רכב מסוג יונדאי, ומתוכו יצא השוטר איציק בן אברהם וביקש רישיונות. איציק בן אברהם הורה לו להגיע לתחנה בגלל חשד לשימוש באלכוהול. לאחר שהנאשם נשף לעבר השוטר, אמר לו השוטר, כי הוא חשוד בנהיגה בשכרות, וביקש ממנו להתלוות אליו לתחנה. שוטר אחר נהג ברכבו של הנאשם.

הנאשם ביקש להיכנס לשירותים בתחנת המשטרה ואז קרא לו השוטר לצאת ולבצע את הבדיקה. הוא הביא לו סוג של מזרק, והנאשם אמר לו שהוא לא מוכן לבצע את הבדיקה באמצעות מזרק. הנאשם ביקש לבצע בדיקה באמצעות "מכונה" אולם השוטר השיב לו "שהמכונה" נמצאת בבית חולים אסף הרופא.

השוטר אמר לו שילכו מאחורי המשרדים אולי קיימת שם מכונה. הנאשם והשוטרים הלכו לכיוון החצר וקיימת שם ירידה לכורכר. בשלב זה איציק בן אברהם נתן לו מכה ברגל. הנאשם התהפך והשוטרים התחילו להכות אותו. בזמן שהיה על הרצפה דקר אותו אחד מהשוטרים באמצעות עט במרפק, ואמר לו שזו הפעם האחרונה שהוא מתלונן על שוטרים. שני שוטרים אחרים דרכו עליו. השוטרים הרימו את האזיק שכל את ידיו של הנאשם והכאיבו לו. אחד השוטרים ריחם על הנאשם ואפשר לו ללכת לשירותים, ומשם שלח לנאשם 2 את החודעה לפיה הוא מבקש ממנו להגיע לתחנה. לדבריו, מכשיר הינשוף לא היה כלל בתחנה. לאחר שנאשם 2 ואביו הגיעו, פנו לשוטרים בטענה מדוע הרביצו לנאשם.

לטענת הנאשם, תכננה משטרת ישראל, לבצע לו מארב על רקע ההתנכלות הממושכת.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 1581-08 מ.י. לשכת תביעות מרחב שפלה - פלילי נ' [REDACTED]

כאשר נשאל כיצד ידעה המשטרה שיגיע למקום בשעה שלוש בלילה, השיב שאחד השוטרים בתחנה היה בקשר עם חברתו, והוא זה שאמר לשוטר איציק בן אברהם להרביץ לו.

הניידות הסמו את דרכו בצורת V.

הנאשם תיאר את שרשרת ההתנכלויות של המשטרה כלפיו.

לדבריו, התברר לו שרכש רכב שהיה שייך בעברו לסוחר סמים, ועל רקע זה התבקש פעמים רבות לעצור את רכבו ובוצעו אצלו חיפושים. כאשר החיפושים לא הניבו דבר נרשמו לו דוחות תנועה.

הנאשם נשאל מדוע בהודעתו לא סיפר על החסימה שבוצעה.

לדבריו, רשם החוקר את הדברים על פי מיטב הבנתו. לא כל מה שאמר נרשם. כך גם טען לגבי החקירה במח"ש.

המילים בהם השתמש כדי להסביר את ריח האלכוהול "נישקתי זונה", לא נאמרו ברצינות אלא בתגובה למה שארע.

הנאשם העיד כי איציק בן אברהם עצר את רכבו כבר 5 פעמים קודם לכן.

הנאשם התקשה להסביר מדוע לא אמר זאת בתלונה שהגיש במח"ש.

עדות הנאשם 2

הנאשם 2 הינו אחיו של הנאשם.

בתחילת עדותו תאר, כי קיבל מסרון מתנאשם, לפיו הוא נתון לאלימות מצד שוטרים.

הוא הגיע יחד עם אביו.

הנאשם היה בחדר עם שלושה שוטרים. הנאשם היה חבול, חולצתו היתה קרועה. הנאשם 2 ביקש

להגיש כראיה את החולצה אותה לבש הנאשם.

צוין לפרוטוקול על ידי, כי החולצה קרועה באזור השרוול ובאזור הצווארון.

הנאשם 2 נמסר לחדר, וכאשר זיהה את החבלות, התחיל להשתולל ולצעוק מדוע השוטרים מרביצים

לו. השוטרים הורו לו לצאת החוצה כדי שלא יואשם גם הוא. גם אביו אמר לו לצאת מהחדר.

לאחר ששוחרר הסיעו אותו לבית חולים.

השוטרים נסעו אחריהם. כאשר הגיעו לבית החולים הסתובבו.

הנאשם 2 מתאר כי לנאשם היו חבלות בצוואר, באזור הגב, ודקירה של עט ביד. הנאשם 2 הבחין

בסימן כחול על היד וקשקוש של עט.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 1581-08 מ.י. לשכת תביעות מרחב שפלה - פלילי נ' [REDACTED]

המאשימה התנגדה להגשת התמונות באמצעותו, והסנגור ביקש להזמין לעדות את מי שצילמה את התמונות. בסופו של דבר לא הוגשו התמונות כראיה.

עדות אביהם של הנאשמים ברוד רפאל

האב מסר עדות דומה לעדותו של הנאשם 2. גם הוא מתאר סימני דקירה באמצעות עט ואת החולצה הקרועה.

עדות השוטר משה אשכנזי

עד זה זומן מטעם הנאשמים. העד זוכר, כי מלא כנגד הנאשם 3 דוחות בגין עבירות תנועה. לדבריו, באחד המקרים זהה את הנאשם בצומת תעבורה, הבחין בכך שהוא נוהג בלי חגורה ולאחר מכן בדק את האורות של הנגרר שהיה צמוד לרכב. לדברי העד רכש הנאשם את הרכב מאחד מהבדוקאים של תחנת רמלה. הוא זוכר את המספר, וכמעט כל יומיים עשו בו חיפוש. הנאשם לא נכלל ברשימת העבריינים של רמלה (עמוד 10 שורות 23 – 27). ארוע נוסף שמתואר הוא ארוע במהלכו נוהג העד מול הנאשם. העד הבחין שהנאשם אינו חגור, וביצע פניית פרסה. כאשר נאמרו לו על ידי הסנגור שלא רשם לו דוח באותו מועד, השיב כי אינו זוכר אם רשם לו דו"ח. במהלך עדותו התברר, כי הוגשה נגדו תלונה לקצינת תלונות הציבור. המסמך נ/6 הוא תשובה של קצינת תלונות הציבור במרחב שפלה, לגבי התנהגות העד, בארוע שארע בצומת תעבורה ותואר קודם לכן. התלונה מתייחסת להתנהגותו ולדבריו, במהלך האירוע. במכתב נאמר, שמאחר שבפניהם גרסה מול גרסה, ואין באפשרות קצינת התלונות להעדיף גרסה אחת על פני רעותה, נגנת התלונה.

הערכת מהימנות ומשקל עדי התביעה.

כנגד הנאשם קיימות מספר עדויות של שוטרים. לטענת המאשימה יש לתת לעדויות אלה את מלוא המשקל הראייתי ולהרשיע על פיהם את הנאשמים.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 1581-08 מ.י. לשכת הביעות מרחב שפלה - פלילי נ' [REDACTED]

לטענת הנאשם, התנכלה לו המשטרה באופן שיטתי וממושך, לאחר שקנה רכב של בדוקאי שמספרו היה זכור היטב לשוטרי התחנה. תאור ההתנכלות מפורט בת/11, תביעה שהוגשה על ידי הנאשם נגד המשטרה.

מתברר שיש רגליים לטענה זאת. השוטר משה אשכנזי מאשר, כי הרכב בו נהג הנאשם, נרכש מבדוקאי וכמעט כל יומיים בוצע בו חיפוש. (עמוד 80 שורה 24).

בתביעה האזרחית ת/11, מתוארים 11 מקרים שמוגדרים על ידי הנאשם כמקרים של התנכלות והתעללות.

להשלמת התמונה בנוגע לתביעה זאת אציין, שהתביעה נמחקה בחודש 11/09 ללא צו להוצאות. (ת/12).

הנאשם טען כי התלונן נגד השוטר משה אשכנזי. בחקירתו נשאל השוטר, האם הוגשה נגדו תלונה למח"ש והשיב שאינו זוכר. לאחר מכן נשאל אם נחקר במח"ש והשיב שאינו זוכר. (עמוד 81 שורות 9 - 12).

בתצהירו של העד שהוגש בהליך האזרחי (נ/5) עולה שהתובע התלונן נגדו בתחנת המשטרה, והתלונה נבדקה על ידי קצינת תלונות הציבור ונדחתה. (נ/6).

העד לא התנדב למסור מידע לפיו התלונה הוגשה לקצינת תלונות הציבור. ספק בעיני אם אכן לא זכר זאת, שכן לא רק שהנושא נבדק על ידי קצינת תלונות הציבור, אלא שהוא אף נדרש לחתום על תצהיר בענין.

גם הטענה בדבר העדר התנכלות המתוארת בתצהיר, אינה מתיישבת עם דבריו בחקירה הנגדית, בדבר ביצוע חיפושים חוזרים ונשנים ברכבו של הנאשם. עד זה מחזק את טענת הנאשם בדבר התנכלות השוטרים עקב הנסיעה ברכב זה.

השוטר איתן בן אברהם מעיד, כי כאשר הרמזור התחלף התחיל הנאשם בנסיעה בחריקת בלמים. מי שנמצא איתו ברכב היונדאי השחור הוא השוטר אילן רוזנפלד. (עמוד 1 שורה 24).

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 1583-08 מ.י. לשכת תביעות מרחב שפלה - פלילי נ' [REDACTED]

השוטר אילן רוזנפלד מתאר את תחילת האירוע באופן שונה. הוא מתבקש בשאלה כללית במסגרת חקירה ראשית לספר על האירוע.

הוא משיב כי הבחינו בנהג שנוסע בזיגוגים וחריקות ועצרו אותו לביקורת. (עמוד 38 שורה 7). התחלת הנסיעה ברמזור, וחריקת הבלמים לא מופיעים בתיאור שהוא מוסר. כאשר מתברר שהעד לא מצליח לרענן את זכרונו, מוגש המזכר שרשם ת/6. במזכר זה אין זכר לנהיגה בזיגוג, וכולו עוסק בהתנהגות הנאשם בתחנת המשטרה.

גם בשאלה האם הגיעה ניידת ינשוף לתחנה קיימות גרסאות סותרות. לדברי השוטר איציק בן אברהם הגיעה ניידת של מתנייה לתחנת המשטרה. (עמוד 5 שורה 21) פרטי השוטר ומספר המכשיר אינם ידועים לו.

כאשר נשאל השוטר יוסי אוחיון ששימש כקצין תורן במועד האירוע מה מספרו של הינשוף שבאמצעותו רצה לבדוק את הנאשם, הוא משיב שכבר אמר קודם לכן שלא היה בתחנת רמלה מכשיר ינשוף. הם היו אמורים לזמן ניידת מתנייה או לקחת אותו למשטרת רחובות. (עמוד 30 שורות 22 – 28).

בהמשך נשאל במפורש האם הזמין ינשוף והתשובה שלו היא שהנאשם סרב לבדיקה. (עמוד 32 שורות 6 – 7).

כאשר נשאל השוטר איציק בן אברהם כיצד ידע שמכשיר הינשוף הגיע, השיב כי השוטר יוסי אוחיון אמר לו שהניידת הגיעה. (עמוד 6 שורות 23 – 24). השוטר יוסי אוחיון העיד כאמור, שלא היה טעם בהזמנת ינשוף, כי הנאשם סרב לבצע את הבדיקה. קיימת סתירה איפוא בדברי השוטרים לגבי הגעת מכשיר הינשוף לתחנת המשטרה.

לדברי השוטר איציק בן אברהם, הסכים הנאשם לבצע בדיקת ינשוף, ולכן הוזמנה ניידת שיש בה את המכשיר. (עמוד 2 שורה 10). השוטר יוסי אוחיון לא מתאר כלל את אותה הסכמה ראשונית.

לטענת השוטר בן אברהם, בבדיקת המאפיינים, החטיא את הבאת האצבע לאף. (עמוד 2 שורה 18). בטופס בדיקת המאפיינים ת/1 נאמר שלא החטיא במהלך הבאת אצבע יד ימין ויד שמאל לאף כאשר עיניו עצומות.

עולה איפוא כי בדברי השוטרים חיזוק לדברי הנאשם בדבר התנכלות שיטתית, חיזוק לדבריו בדבר תלונות קודמות נגד השוטרים, סתירות בנוגע לאופן תחילת האירוע, סתירות בדבר קיום הסכמה ראשונית לבדיקת ינשוף, וסתירות לגבי הגעת מכשיר הינשוף לתחנת המשטרה.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 08-1581 מ.ג. לשכת הביעות מרחב שפלה - פלילי נ' [REDACTED]

דיון בגרסת הנאשם.

הטענה העיקרית של הנאשם היא, התנהגות אלימה של השוטרים בתחנת המשטרה כתוצאה מהתלונה שהגיש נגד השוטר אשכנזי.
דבר קיומה של התלונה לפני האירוע המתואר בכתב האישום, הוכח על ידי הנאשם.
הנאשם טוען, כי התלונה שהוגשה, היא זאת שגרמה להתנהגות האלימה של השוטרים כלפיו.
הנאשם מתאר את האלימות שהופעלה כלפיו, בצורה ברורה ומפורשת בחקירתו במשטרה ביום 19.8.07. על פי האמור בחקירתו כאשר יצא מן הדלת לכיוון הקראוון, שם היתה אמורה להתבצע בדיקת הינשוף, קיבל מכה מכוונת בברך והתחיל לקבל מכות, בעיטות בגרון ובצלעות.
השוטר איציק בן אברהם הכניס לו מכות עם העט, בגדיו נקרעו.
כאשר הרביצו לו אמרו לו "עוד אתה מתלונן על שוטרים זה עוד ההתחלה המכות שקיבלת". (שורות 12 - 16 לת/2).

המסמכים הרפואיים תומכים בטענותיו.
כבר בהגיעו לבית החולים מיד לאחר ששוחזר בתחנת המשטרה מתוארת מפיו, אלימות השוטרים כלפיו. (3/ג).
קיימים ממצאים בדבר שפשופים בצוואר. מבוצע צילום חזה.
מבוצעים צילומים של אמה ושוק שמאליים.
התובע פונה לרופאים לאחר מכן עקב כאבים בברך.

ביום 19.8.07 מתלונן הנאשם במח"ש. (ת/10).
גרסתו לגבי התקיפה מפורטת יותר. לדבריו "תקעו" השוטר איציק בן אברהם את העט בידי. החוקר מציין שהנאשם מצביע על סימן קטן בצד הקדמי של המרפק. לדבריו העט נשברה, והשוטר התבטא באופן מקנטר, בצירוף קללה לפיה שבר לו הנאשם את העט.

השוטר רוזנפלד אילן נחקר במח"ש והכחיש את האירועים הנטענים על ידי הנאשם. לדבריו היה שימוש בכוח סביר על מנת לכבול אותו. (ת/7 למטה).

הדברים אינם מתיישבים עם תיאור החבלות במיון, וגם ציון סימני החבלה הקלים על ידי החוקר בת/10.
הדעת נותנת שכאשר שלושה שוטרים צריכים להשתלט על אדם אחד, הוא לא אמור להיחבל באופן כזה.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 1581-08 מ.י. לשכת הביעות מרחב שפלה - פלילי נ' [REDACTED]

כזכור, נעצר הנאשם על ידי ניידת.

הנאשם התבקש לעלות על הניידת ולמסור את רכבו לשוטרי אחר על מנת שינהג בו. הנאשם עושה זאת ללא כל התנגדות.

אם הנאשם שיכור כפי שהוא מתואר, אין הסבר לכך שבשלב זה הוא אינו מתנהג באופן אלים, אלא משתף פעולה.

כך מתאר השוטרי איציק בן אברהם את תחילת האירוע.

השוטרי היה במכונית מוסוויט, כאשר הנאשם פנה שמאלה מצומת הקרח, בחריקת בלמים. המכונית עקפה אותו, והשוטרי אילן רוזנפלד סימן לו לעצור. הנאשם הסתכל עליו והאיץ את מכוניתו. בשלב זה הצטרפה עוד ניידת למרדף, כאשר האורות הכחולים פועלים. לאחר 200 מטר הוא נעצר בצד. השוטרי ביקש ממנו רישיונות והוא מסר לו. נדף ממנו ריח של אלכוהול והוא הוציא אויר לצד, ולא לעבר השוטרי שביקש להתרשם מהריח שנודף ממנו. נמסר לו, כי הוא מעוכב והשוטרי רוזנפלד נהג ברכבו של הנאשם.

בתחנה הוא הקיא. למרות הוראות השוטרים, שנה מים, מה שיכול לפגוע בבדיקה. הוא הסכים לבצע בדיקת ינשוף. (עמוד 1 שורה 24 עד עמוד 2 שורה 10).

עד לשלב זה לא מתוארת התנהגות אלימה.

לא מן הנמנע שהתנהגות האלימה המתוארת מתחילה, כאשר על פי גרסת הנאשם הוא מוכה ומשלב זה ואילך הוא מפסיק לשתף פעולה. אין מדובר באפשרות תיאורטית. הניסיון ליחס את ההתנהגות הפרועה לשכרות אינו מתיישב עם תחילת האירוע.

הדברים נאמרו במפורש בעדות השוטרי בן אברהם. הנאשם לא התפרע בעת שנאמר לו לעצור בכביש, ולא כאשר הגיע לתחנה, אלא כאשר התבקש לעשות את הבדיקה בתחנת המשטרה. (עמוד 8 שורה 26 עד עמוד 9 שורה 3).

מהעדויות עולה, שהמדובר בשלב שבו נלקח למשרד התנועה ולטענת הנאשם הוכה במהלך הדרך למשרד התנועה.

לנאשם מיוחס בתחילת כתב האישום ניסיון להתחמק משוטרים שביקשו לעצור אותו. המדובר ברכב מוסווה.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 158/08 מ.י. לשכת תביעות מרחב שפלה - פלילי נ/ [REDACTED]

ספק בעיניי אם אכן מדובר בניסיון המלטות ובהכשלת שוטר, כאשר הנאשם לא יכול להיות בטוח ששוטר מבקש ממנו לעצור.
ספק אם הנאשם צריך לעצור, כאשר מתוך רכב מוסווה נאמר לו שעליו לעצור. כידוע כל אדם יכול להזדהות כשוטר. ספק אם הנאשם ידע שמדובר בשוטר.
כאשר הצטרפה ניידת למרדף אחריו עצר ושיתף פעולה.

בסיכומי המאשימה עולים מספר תמיהות בנוגע לגרסת הנאשם.
הנאשם טען למארב משטרתי מתוכנן כנגדו. אין ספק שהמדובר בהשערה שמבוססת על הנסיבות בשטח, לדבריו חסמו אותו ניידות סמוך לביתו.
מתברר, כי לנאשם היה בסיס לחשוב כך, שכן שניות לאחר שהרכב המוסווה הורה לו לעצור הגיעה למקום ניידת והצטרפה למרדף. (עמוד 1 שורות 28 – 29).
העלאת גרסה בדבר מארב משטרתי מבוססת על התרשמותו הסובייקטיבית של הנאשם מצירוף המקרים. החלטת יתכן כי בפועל לא הוצב מארב במקום.
המאשימה מתייחסת לאירוע התקיפה של השוטרים את הנאשם, כגרסה חמורה שאינה מתיישבת עם ניסיון החיים והשכל הישר.
גם אני הייתי רוצה לחשוב כך, אלא שלצערי היו דברים מעולם.
המצילאות מלמדת שמתרחשים אירועים של תקיפה על ידי שוטרים.
לא מן הנמנע שיוחסה לנאשם תקיפה של השוטרים, כדי להקדים תרופה לאפשרות, לפיה יגיש הנאשם תלונה נגד מי מהם.
גם האפשרות לפיה התנהגות השוטרים נובעת מתגובה על תלונה שהגיש הנאשם בעבר אינה דמיונית. כיום אין עוד מחלוקת שהתלונה הוגשה קודם לכן. הנאשם היה מזוהה באופן וודאי באמצעות מכוניתו. כפי שצינתי קודם לכן, קיימים ממצאים רפואיים בתעודות הרפואיות.
הנאשם נשלח לבצע צילומים ובדיקות שונות על בסיס מצבו.

גם החוקר במח"ש מצביע על סימנים שתומכים בגרסתו בדבר דקירה (ת/10 שורה 21).
אינני מקבל את ניסיון המאשימה לייחס לנאשם חוסר מוהימנות בכך שהנאשם השיב כי התלונן כנגד השוטר אשכנזי במח"ש. התברר כי התלונן בפני נציבת תלונות הציבור ולא במח"ש.
הנאשם לא אמר להכיר את ההבדלים בין מח"ש לקצינת תלונות הציבור. לא היה זה בלתי סביר מצידו להניח, כי קצינת תלונות הציבור, תעביר את תלונתו לגוף שתפקידו לחקור התנהגות שוטרים דהיינו מח"ש.
המאשימה מעלה תמיהה, כיצד לא עלו התלונות בדבר ההתנכלות, וטענות נוספות בזמן החקירה.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 1581-08 מ.י. לשכת הביעות מרחב שפלה - פלילי נ/ [REDACTED]

אני מקבל בענין זה את גרסת הנאשמים לפיה ענו במהלך החקירה על השאלות שקשורות לארוע עצמו. הם לא היו אמורים לתאר ארועים אחרים שארעו שבועות וחודשים קודם לכן, ואף הוגשה תלונה לגביהם.

המאשימה מציינת סתירות בדברי הנאשם לגבי מספר השוטרים שתקפו ומספר הדקירות בעט. המאשימה אינה מתייחסת בסיכומיה לסתירות בדברי השוטרים שתוארו קודם לכן, שבחלקם יורדים לשורש האשמה, כגון הסירוב לבצע בדיקה. שלא כמו השוטרים, שנעזרו קודם לעדותם וגם במהלכה, במזכרים ובדוחות פעולה שמולאו על ידם, נאלץ הנאשם לסמוך על זכרונו. הנאשם עצמו רחוק מלהיות מתוחכם. לא התרשמתי ממניפולטיביות בעדותו. קל היה לתובע להוציא אותו משלוותו עד שהטיח בפני ב"כ המאשימה:

"אחרי כל הסתלבט שאומרים לו לעשות ככה וככה, הוא אמר לי תעזוב את כל השטויות, חברה שלי רצתה להיכנס ואמרו לה שהיא לא יכולה ואז הרביצו לי ואתה יודע מה אני לא יכול יותר... והלוואי שיעשו לך את זה. אני מספר לך את כל האמת. אני מאיים עליך". (עמוד 55 שורות 27 - 29).

תגובת ב"כ המאשימה היתה "עכשיו אתה מעוכב אני קצין משטרה". הנאשם מסר תשובות שבחלקן קשה לקבל אותן. לדוגמא כאשר נשאל מדוע לא התלונן על ארועי התנכלות אחרים מצידו של השוטר בן אברהם השיב שאולי שכח לספר זאת. (עמוד 54 שורות 4 - 12).

ההכרעה

למרות התמיחות הקיימות בגרסת הנאשם, הגעתי למסקנה לפיה לא הוכיחה התביעה למעלה מכל ספק סביר, כי הנאשמים ביצעו את העבירות המיוחסות להם.

נותר בליבי ספק שמא גרסת הנאשם היא הגרסה הנכונה. לא ניתן ללמוד ממסקנה זאת כי אין אמת בדברי השוטרים. לא מן הנמנע שדבריהם אמת, וניתן להסביר את הסתירות בעדויותיהם במגבלות הזכרון האנושי, במיוחד של אלה שמטפלים באכיפת החוק, ומאז מועד האירוע ועד היום טיפלו באלפי תיקים.

יחד עם זאת, מידות ההוכחה הנוהגת במשפט פלילי גבוהה ביותר, וקיים צורך בהוכחת האשמה במידה המגיעה לכלל אפשרות הקרובה עד מאוד לוודאות.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 1581-08 מ.י. לשכת תביעות מרחב שפלה - פלילי נ' [REDACTED]

ראו י. קדמני על הראיות (חלק רביעי) מהדורה משולבת ומעודכנת תשי"ע – 2007 עמוד 1666 ואילך והאסמכתאות המפורטות שם.

אין די בכך שגרסת התביעה נראית סבירה יותר. (ראו ע"פ 6890/04 מדינת ישראל נ' בלאסוב (פורסם במאגרים המשפטיים) סעיף 13 לפסק הדין.

בע"פ ירושלים 2097/08 עלמי מוחמד נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים) קובע בית המשפט כי:

"התייחסות לעדות שוטר כאל עדות נטולת מגמים באופן אינהרנטי והנחה אפריורית כי עדותו נקיה מכל דבב, רק בשל היותו שוטר, איננה מחויבת המציאות. לפעמים עדויות השוטר והאזרח המובא לדיון עומדות אחת מול רעותה. עדותו של השוטר כעדות האזרח חייבת להיבחן בזהירות המרבית תוך התעלמות מוחלטת מהיותו שוטר". (סעיף 5 לפסק הדין).

בתיק זה קיימת עדות של מספר שוטרים מול גרסה של נאשמים. העובדה שקיימות עדויות של 3 שוטרים, אינה מובילה למסקנה שגרסתם עדיפה. לשוטרים היה ידוע שהנאשם פונה לבית חולים, וקיימת אפשרות לפיה יתלונן כנגדם. קיימת אפשרות תאום ביניהם לגבי התנהגות הנאשם, על מנת להדוף תלונה שתוגש מצדו. אין מדובר באפשרות תיאורטית. האמרה "ההגנה הטובה ביותר היא ההתקפה" מוכרת גם לשוטרים, ויתכן שפעלו על פיה. כאמור, אין די גם בהעדפת גרסתם על מנת להרשיע את הנאשם.

הסתירות בדברי השוטרים שתוארו בהרחבה קודם לכן, הינם סתירות מהותיות שיורדות לשורש האשמה. יש בהם בכדי לפגוע במהימנות העדויות ובמשקל שיש לתת להם. בנסיבות אלה נותר ספק באמינות גרסתם, ולא ניתן לומר שהאמור בכתב האישום הוכח מעבר לכל ספק סביר. לפיכך יש מקום לזכות את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בתחנת המשטרה. לגבי עבירות השכרות ייערך דיון בהמשך.

אותם שיקולים שהובילו אותי לא להרשיע את הנאשם כוחם יפה גם לגבי הנאשם 2. גם אם תגובתו הייתה עצבנית או מתלהמת, כאשר הבחין במצבו של הנאשם, אין די בכך בכדי להרשיעו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, תקיפת שוטר, איומים והכשלת שוטר.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 1581-08 מ.י. לשכת תביעות מרחב שפלה - פלילי ב' [REDACTED]

עבירת השכרות.

המאשימה מבקשת כי ארשיע את הנאשם בעבירה של שכרות, על סמך בדיקת המאפיינים והתנהגותו המוכחת על בסיס עדויות השוטרים. בבדיקת המאפיינים (ת/1) בפרק העוסק במבחן הביצוע מצוין, שהנאשם הצליח להביא את אצבע יד ימין ואצבע יד שמאל לאף בעיניים עצומות. בסעיף שעוסק בעמידה נאמר, שהנאשם לא יציב, אולם לא נאמר כי הנאשם נופל או שהוא זקוק לתמיכה. בסעיף שמתייחס להליכה על קו נאמר, שההליכה לא יציבה אולם לא נאמר שהנאשם נופל או כי הוא מתנדנד. צוין בטופס שלטענת הנאשם לא שתה כלל משקעות משכרים. הנאשם הסביר שנישק זונה ולכן יש לו ריח של אלכוהול. בחקירתו הסביר כי לא התכוון ברצינות לדברים אלה. (עמוד 53 שורה 14).

לדברי הנאשם, נאמר לו בתחנת המשטרה לקחת מזרק ולעשות בדיקת אלכוהול. הנאשם הבין שמדובר בבדיקת דם וסירב. לבדיקת ינשוף לעומת זאת הסכים. אין מחלוקת על כך שדי בבדיקת המאפיינים, והתנהגות הנאשם, בכדי לבסס הרשעה בעבירה של נהיגה בשכרות. אלא שלשם כך קיים צורך במתן אמון מלא בעדויות. כפי שתואר קודם לכן אינני סבור שניתן לתת בעדויות השוטרים אמון מלא ובלתי מסויג. גם על פי עדויותיהם קיים קושי לבסס הרשעה בעבירה של נהיגה בשכרות במקרה זה. בדיקת המאפיינים אינה שלילית באופן חד משמעי, מה גם שהתבצעה לאחר שלטענת הנאשם הופעלה אלימות כלפיו.

בעפ"ת (מלכ"ז) 23854-12-10 אפרייס ארביב נ' מדינת ישראל פמ"מ נדון עניינו של מי שהורשע בעבירה של נהיגה בשכרות על סמך בדיקת מאפיינים. בבית משפט השלום נקבע, כי לא ניתן לקבל את תוצאות בדיקת הנשיפה שנעשתה באמצעות מכשיר הינשוף.

יחד עם זאת, קבע בית המשפט כי שוכנע מעבר לספק סביר בכך שהמערער היה שיכור על פי התנהגותו והרשיעו בעבירה של נהיגה בשכרות בהיותו נתון תחת השפעת משקאות משכרים לפי סעיף 3(62) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "פקודת התעבורה"). בקבלו את המערער על הכרעת הדין, נקבע בבית המשפט המחוזי, כי קיימת חובה על המשטרה למסור לנהג את דו"ח בדיקת המאפיינים, ולידע את הנהג בכך שלא עבר את בדיקת המאפיינים. יש להודיע לו על הזכות לבצע בדיקת מעבדה באופן פרטי, במטרה להוכיח את חפותו.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 1581-08 מ.י. לשכת תביעות מרחב שפלה - פלילי נ' [REDACTED]

במקרה שבפני לא מופיעה חתימת הנאשם על בדיקת המאפיינים (ת/1) והדבר אף לא נאמר לו בחקירתו במשטרה. (ת/2).

לא ניתן לומר על הנאשם שנכשל בבדיקת המאפיינים באופן מלא. הנאשם הצליח להביא את אצבעות יד ימין ושמאל לאף בעיניים עצומות. ככל מקרה, לא צוין בבדיקת המאפיינים שנמסרה לחשוד, ובוודאי שלא צוין שנאמר לחשוד, כי לא עבר את הבדיקה, וכי הוא רשאי לנסות לסתור את תוצאותיה באמצעות בדיקה מדעית, כגון בדיקת דם, או בדיקה באמצעות מכשיר הינשוף. במקרה זה הסכים הנאשם, על פי עדות השוטר בן יצחק לבדיקת נשיפה בשלב הראשון. היה מקום להביאו למכשיר הינשוף ולתת לו את ההזדמנות לבצע את הבדיקה. ולחילופין להצביע בפניו על תוצאות הסירוב לבצע בדיקה. בעקבות הסתירה בעדויות השוטרים, לא הוכח שמכשיר כזה הגיע לתחנת המשטרה.

במקרה זה לא ניתן להחיל על הנאשם את החזקה שקבועה בסעיף 64 לפקודת התעבורה. על פי סעיף זה מי שמסרב לתת דגימה לפי דרישת השוטר, יראו אותו כמי שביצע עבירה של נהיגה בשכרות. על פי סעיף 64 (ב2) לפקודת התעבורה יש להסביר למי שמסרב לבצע בדיקה באמצעות דגימת נשיפה מהם תוצאות הסירוב. במקרה זה לא נאמר, ובוודאי שלא הוכח, כי הוסבר לנאשם מהם תוצאות הסירוב לבצע בדיקה. לא ניתן להסתמך על הסירוב לצורך הרשעתו בעבירה של נהיגה בשכרות. כפי שקבעתי קודם לכן קיים חוסר התאמה בין העדויות לגבי סירובו של הנאשם לבצע בדיקה באמצעות מכשיר הינשוף, ולגבי קיומו של מכשיר הינשוף בתחנה ולכן קבעתי כי לא הוכח שהיה בתחנה מכשיר ינשוף.

גם אם ניתן להרשיע נאשם בעבירה של נהיגה בשכרות על פי התנהגותו, ועל פי בדיקת מאפיינים וגם אם אין צורך באזהרה מפורשת בדבר התוצאות של בדיקה כזאת, הרי שכאשר הנאשם הביע את רצונו מלכתחילה לבצע את הבדיקה, ולא מן הנמנע כי אילו היה מכשיר ינשוף בתחנה, היה הנאשם מסכים לבסוף לבצע את הבדיקה, אין מקום להרשעתו בעבירה של נהיגה בשכרות.

אינני מקבל את בקשת ב"כ המאשימה להרשיע את הנאשם מכוח סעיף 184 לחוק העונשין בעבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים מכוח תקנה 26(2) לתקנות התעבורה.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 1581-08 מ.י. לשכת תביעות מרחב שפלה - פלילי נ' [REDACTED]

אני סבור שאותם נימוקים שעומדים ביסוד ההחלטה לא להרשיע את הנאשם בעבירה של נהיגה בשכרות, כוחם יפה בכדי שהנאשם לא יורשע גם בעבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים.

סוף דבר

אני מזכה את הנאשמים מהעבירות המיוחסות להם בכתב האישום.

המזכירות תשלח עותק מהכרעת הדין למאשימה ולב"כ הנאשמים.

ניתנה היום, ב' אדר תשע"ג, 12 לפברואר 2013, בהעדר הצדדים

דוד שוהם

דוד שוהם, שופט